

Into the fog

- en fanfiction på Folkteaterns uppsättning av Don Quijote 2020

Roller:

Regissören
Sufflösen
Skådespelaren

Regissören:

Jag vill hälsa er välkomna till kvällens föreställning. Ni behöver inte stänga av era mobiltelefoner. Vi vill gärna att det händer oväntade grejer här. Snart börjar det. Vi kommer gå live på alla kanaler. Fast med visst delay. Verkligheten kommer alltså vara lite före här, men ändå samtidigt, strax, där.

Sufflösen:

Jag har bara en fråga till dig. Syns jag?

Regissören:

Nej, du syns inte.

Sufflösen:

Det är det här med verkligheten, man kan ju inte dölja något. Jag har blod här från ett slagsmål i avsnitt två i pjäsen ... Här, och här, och här ...

Regissören:

Oroa dig inte, du syns inte.

Sufflösen:

Okej. Kanske lite det jag oroade mig för också. Men den andra oron var större. Så bra, tack. Härligt.

Regissören:

Det här avsnittet om riddaren Don Quijote, en del av en följetong som är Sveriges spetsigaste teater just nu, kommer handla om författaren Cervantes. Det är satt i nutid. Cervantes spelas av en skådespelare, som kommer gestalta sig själv mest. För att dra tankarna till allt möjligt som det är svårt att sätta fingret på, men ändå känns viktigt och drabbande har vi valt att låta Cervantes se ut nästan exakt som Karl Ove Knausgård.

Skådespelaren/Cervantes:

Hej.

Regissören:

Nu går vi live, oj, jag missade tiden lite. Som sagt, nu kör vi. Nu här, och lite lite senare, där i rutan. Nu kör vi, där också!

Skådespelaren/Cervantes:

Okej ... Jag är lite osäker, förlåt, var det här jag skulle vara mig själv eller var det senare? Alltså, var det här där jag skulle upprepa det jag sa när du intervjuade mig under repetitionerna? Det där om vad jag tycker om att spela en roll. Fast du har gjort om det till repliker och lagt in det i ett manus, som ingen har sett visserligen, men ändå.

Regissören:

Visst, bara kör.

Skådespelaren/Cervantes:

Ja, fast jag vet inte. Det känns liksom, att jag ska vara mig själv, det känns liksom gjort. Jag vill bara ha en roll.

Regissören:

Ja, men, du är ju Cervantes. Det är din roll.

Skådespelaren/Cervantes:

Ja, men Cervantes pratar ju bara om hur det är att växa upp i Åmål. Och känna sig överklig. Och ha föräldrar som jobbar på bank. Alltså min egen uppväxthistoria. Om att mina föräldrar är mina väderkvarnar. Och att det kan vara lättare att spela en roll som någon annan har skrivit än den som inte har något manus, alltså verkliga livet.

Regissören:

Precis, det är den rollen jag menar. Det är Cervantes, i den här pjäsen. Håll dig till manus nu. Även om du inte har läst det.

Skådespelaren:

Jag vill bara ge alla fingret.

Regissören:

Ja, fast det gjorde Petra Hollstad i första avsnittet. Så apropå vad som redan är gjort, är det redan det.

Sufflösen:

Får jag sticka in med en fråga? Kan jag sitta här i stället?

Regissören:

Visst.

Sufflösen:

Härligt.

Skådespelaren:

Vad gör du ens här? Du är sufflös men det finns ju inget manus? Du kan ju inte veta vad jag ska säga.

Regissören:

Vi har ett avtal med facket.

Skådespelaren/Cervantes:

Vi bara lyder.

Regissören:

Just nu har vi en pandemi och då tror jag det är viktigt att hålla fast vid saker som facket, världslitteraturen och fantasin. Om du ser det som att lyda ... jag vet inte ... Vi kan slåss om saken?

Skådespelaren/Cervantes:

Jag tror det räcker med "alla våldsscenerna ur Don Quijote" nu. Jag har inte mer blod att ge.

Regissören:

Jag ser det hellre som att vi gett oss hän, i blod, i maratonläsning av de 442 sidor som 100 författare från 54 länder 2002 utsåg till världens bästa bok.

Skådespelaren/Cervantes:

Du har rätt. Jag kör, precis som du säger. Jag är Cervantes. Jag är författare. Jag är alla författare. Jag har skrivit en bok om saker som kanske har hänt i mitt liv. Kanske inte. Kanske är boken en allegori. Kanske är mitt liv en allegori över en medelålders vit författare i västvärlden.

Regissören:

Bra, fortsätt.

Skådespelaren/Cervantes:

Men om jag inte själv hade skrivit boken, utan i stället varit en person som jag skrev om, hade jag haft många frågor. Jag hade undrat "Vem äger min verklighet? Är det den som beskriver den eller jag själv?"

Sufflösen:

Här kan du säga: "Om en författare beskriver sin verklighet, där jag ingår, och författaren beskriver mig, blir jag då fiktion?"

Regissören:

Scchhhh ...

Sufflösen:

Härligt.

Skådespelaren/Cervantes:

Om jag hade varit en karaktär i min bok hade jag vetat att allt som stod var sant. Jag hade inte köpt pratet om "konstnärlig frihet", om "rätten att omvandla verkligheten till fiktion."

Jag hade bara sett det för vad det var, att författaren inte haft fantasi nog att skapa verklig fiktion. Jag hade sett att författaren var en tjuv, intelligent och djärv visserligen, men egocentrisk och hänsynslös. En part i dramat. Inte en objektiv

allvetande berättare.

Men nu har jag själv skrivit boken, så jag går fri. Det är ni andra som får sitta med frågorna och tvivlen och vara bestulna.

Regissörens mobil ringer.

Regissören:

Okej, okej. Vi måste bryta och starta om. Vi har förlorat länken ut.

Skådespelaren/Cervantes:

Länken ut?

Regissören:

Länken mellan. Här:et och där:et.

Skådespelaren/Cervantes:

Ska jag ta det där om väderkvarnarna i Åmål under tiden?

Regissören:

Vänta lite med det.

Sms-signal. Sufflösens mobil.

Sufflösen:

Facket messar och säger att vi sitter för nära varandra, publiken sitter för tätt, de såg det på streamen.

Regissören:

Så ... jag tror vi säger så här: Det här var pjäsen för den här gången. Tack för att ni kom! Eftersom det här är fiktion, och det dessutom råder en pandemi, tar vi inte ansvar för någonting. Men missa inte nästa veckas premiär på Into the Youtube eller Don Quijote - influencern.